

saa er der dette med Kunsten, den maa dog have frit Spillerum og ikke bindes i Bedemandsstil!

Efter alt, hvad man hører, har Yvette Guilbert virkelig betydelig Talent, ellers kunde hun ikke have vakt Henrykkelse ved Foredraget af Sange, der ved Gennemlæsningen forekommer kedelige og ubetydelige. Med Undtagelse af de af Pastor Schack udpegede synes Sangene ikke særligt usædelige, Nogle af dem virker dog meget letfærdigt og stødende, navnlig de, der paa en raa, kynisk Maade fremstiller Rovmord. Til Gengæld er to af dem „la Glu“ og „la légende du conscrit“ af gribende Natur, uden Letsind. Det er et Spørgsmaal om Yvette Guilberts Optræden ikke var en større Uret mod Kunsten end mod Moralen, der næppe har taget Skade af en Tekst, meddelt syngende i Pariserjargon. Den danske, slette Oversættelse har intet Middel haft til at daare Sindene, mere end enhver daarlig Bog, og dem er der desværre nok af, uafhængigt af en Yvette Guilberts Optræden. Men saa Kunsten! Er det ikke en Nedværdigelse af den, at lade en Varietésangerinde, selv om hun er fremragende i sin Genre, optræde med sit, i sig selv ubetydelige, og til Dels upassende Repertoire i vort første Koncert-lokale? Artister af forskellig Art, som Tryllekunstnere o. a. kan være overmaade kunstfærdige i deres Fag, men man vilde dog forarges ved at se dem optræde paa det kongelige Teaters Scene. Det er at vildlede Publikum; naar man lader lavere Kunstarter fremtræde under de samme Forhold, som indrammer den virkelige store, alvorlige Kunst. Der er i vor Tid, hvad Moralen angaar, mere nedbrydende Fremtoninger, der temmelig upaatalte passere. Hr. Pastor Schacks indignerende Udtalelser fremgaar uden Tvivl fra en fuldt berettiget Grundvold af opsparet Vrede. Yvette Guilberts Optræden er maaske kun Draaben, der har bragt denne Vrede til at flyde over.

Hvorfor Hr. Schacks Forbitrelse i Slutningen af Skriftet skal gaa ud over dem, som han kalder de „fremskredne“ Kvinder, er imidlertid ikke let at forstaa. Han henviser disse til at faa Indblik i „hvad Kvinderne kan vente sig, naar Folkets Sædelighedsbevidsthed er blevet tilstrækkelig nedbrudt.“ Skulde man ikke tro, at Meningen hermed er, at det er de „fremskredne“ Kvinders Opgave i det Hele taget at nedbryde Sædelighedsbevidstheden? Af hvad Grund sættes „fremskredne“ i Gaaseøjne, ret som om det var et Ukvemsord at være fremskreden. Har Pastor Schack Rede paa, hvad Kvindernes Fremskridt betyder for dem selv, for Mændene og for hele Samfundet? At være fremskreden betyder at være sig selv bevidst, at tage Livet op i selvstændigt Ansvar, at føle sig forpligtet overfor Gud og Mennesker. Har Pastor Schack Begreb om, hvor megen Arbejdskraft, hvor megen Dygtighed og Selvpofrelse, der er udvist af dem, som han i Haan kalder „fremskredne“